

वंशक्षपि m. ein in einem Vam̃ṣa-Brāhmaṇa (Lehrerverzeichniss) genannter R̥shi Çam̃k. in der Einl. zu Bṛh. Ār. Up.

वंशक (von वंश) 1) m. = ऋस्वो वंशः संज्ञायाम् P. 5, 3, 87, Sch. a) eine Art Zuckerrohr RATNAM. im ÇKDR. Suçr. 1, 186, 14. 20. — b) ein Röhrenknochen; s. u. वंश 1) d). — c) ein best. Fisch ÇABDAM. im ÇKDR. — d) N. pr. eines Fürsten VP. 467, N. 14 (Vansaka gedr.). — 2) f. वंशिका a) Flöte ÇABDAR. im ÇKDR. — b) Agallochum H. 640. — 3) n. Agallochum Hār. 104.

वंशकठिन m. Bambusdickicht P. 4, 4, 72, Sch. वंशा वेणावः कठिना यस्मिन्देसो स वंशकठिनः Siddh. K. — Vgl. वंशकठिनिक.

वंशकफ wohl m. in der Luft umherfliegende Pflanzenfäden Hār. 23 (nach ÇKDR. und Wilson n.).

वंशकर 1) adj. subst. ein Geschlecht fortpflanzend, Stammhalter MBh. 1, 2758. R. 1, 8, 1. 39, 8. Ragh. 18, 30. पौरवाणाम् MBh. 1, 2801. कुरू^० 13, 1339. — 2) m. N. pr. eines Mannes HALL in der Einl. zu Vāsavad. 7. — 3) f. स्या N. pr. eines auf dem Mahendra entspringenden Flusses Mār. P. 57, 29; vgl. वंशधारा.

वंशकर्पूररोचना f. = वंशरोचना RĀGĀN. im ÇKDR.

वंशकर्मन् n. Bearbeitung von Bambus, Korbmacherei u. s. w.: °कर्मकृत् R. 2, 80, 3 (87, 3 GORR.). वंशचर्मकृतः ed. Bomb. st. वंशकर्मकृतः, welches der Comm. in वंशकृतः und चर्मकृतः zerlegt.

वंशकृत् 1) = वंशकर्मकृत् R. ed. Bomb. 2, 80, 3. — 2) Begründer eines Geschlechts Bhāg. P. 9, 2, 33; vgl. वंशकर 1).

वंशक्रममागत adj. ererbt; मित्र Spr. 383. Kām. Nītis. 7, 31. — Vgl. वंशागत.

वंशक्षीरी f. Tabaschir H. 1154. RĀGĀN. im ÇKDR.

वंशगुल्म N. pr. eines heiligen Badeplatzes MBh. 3, 8151.

वंशचित्तक m. Genealog HARIV. 812.

वंशच्छेत्त्र m. derjenige, welcher ein Geschlecht abschneidet, mit welchem ein Geschlecht ausstirbt, VARĀH. BṚH. 23, 6.

वंशज 1) adj. a) aus Bambus gemacht: पात्र WEBER, KR̥SHṆĀG. 278. — b) aus einer — Familie stammend, im Geschlechte — geboren, zur Familie — gehörend; die Ergänzung im comp. vorangehend oder im loc. H. 713. स्व^० RĀGĀ-TAR. 6, 230. असामान्य^० 3, 117. राघव^० R. 2, 90, 20. RAGH. 1, 31. VARĀH. BṚH. 11, 13. Verz. d. Oxf. H. 19, b, 3. zum selben Geschlecht gehörend: तदारभ्य नृपः काश्या वंशजः को ऽपि नामवत् 122, a, 6. 7. — 2) m. = वेणुयव RĀGĀN. im ÇKDR. — 3) f. स्या Tabaschir ÇABDAR. im ÇKDR. — 4) n. dass. Suçr. 2, 329, 18. VĀGBH. 6, 15.

वंशतण्डुल m. = वेणुयव RĀGĀN. im ÇKDR.

वंशदत्ता f. eine best. Grasart, = वंशपत्नी RĀGĀN. im ÇKDR. u. d. letzten Worte.

वंशधर adj. subst. ein Geschlecht erhaltend, Stammhalter MBh. 2, 1160. R. GORR. 1, 40, 12. KATHĀS. 9, 66. 35, 104. Bhāg. P. 1, 12, 12. 8, 23, 5. वंशराज्यधर KATHĀS. 66, 172. पद्वैशधरः so v. a. wessen Nachkommen Bhāg. P. 4, 28, 31. 12, 7, 16.

वंशधारा f. N. pr. eines auf dem Mahendra entspringenden Flusses VP. 185, N. 80. — Vgl. वंशकरा.

वंशधारिन् adj. = वंशधर PAÑĀR. 4, 8, 29.

वंशनिर्तन् m. Gaukler VS. 30, 21.

वंशनाडिका f. eine Röhre aus Bambus KATHĀS. 29, 145. °नाडी f. dass. 146. वंशनाथ m. Stammhalter: पार्थिव^० so v. a. fürstlicher Sprössling R. 4, 29, 26.

वंशनालिका f. Pfeife, Flöte ÇABDAR. im ÇKDR.

वंशनेत्र n. = इतुमूल RĀGĀN. im ÇKDR. — Vgl. इतुनेत्र.

1. वंशपत्र n. 1) Bambus-Blatt VARĀH. BṚH. S. 30, 7. 83, 1. — 2) = वंशपत्रपतित n. COLEBR. Misc. Ess. II, 162 (XII, 3).

2. वंशपत्र 1) m. = नल Rohrschilf. — 2) f. ई a) eine best. Grasart (वंशदत्ता, जीर्णपत्तिका). — b) = नाडीकिङ्कु RĀGĀN. im ÇKDR.

वंशपत्रक 1) m. a) Rohrschilf (नल); eine Art Zuckerrohr (स्येतितु) RĀGĀN. im ÇKDR. — b) ein best. kleiner Fisch ÇABDAM. im ÇKDR. — 2) n. Auripigment H. 1058.

वंशपत्रपतित adj. auf ein Bambus-Blatt gefallen und als n. N. eines Metrums: 4 Mal —————, ————— VARĀH. BṚH. S. 104, 40. Ind. St. 8, 394. COLEBR. Misc. II, 162 (XII, 3).

वंशपोत m. eine Art Bdellium (काणुगुगुलु) RĀGĀN. im ÇKDR.

वंशपुष्पा f. eine best. Schlingpflanze, = सहदेवी RĀGĀN. im ÇKDR.

वंशपूरक n. = इतुमूल RĀGĀN. im ÇKDR.

वंशब्राह्मण n. ein chronologisches Verzeichniss alter Lehrer Ind. St. 4, 371. fgg. Verz. d. Oxf. H. 382, a, No. 451. 264, b, 26. 270, b, 39.

वंशभार m. eine Tracht Bambus P. 5, 1, 50. — Vgl. वंशभारिक.

वंशभृत् m. Stammhalter: क्षितावन्धकवृत्तीनां वंशो वंशभृतां वरः MBh. 2, 1322. भरत^० KATHĀS. 30, 41.

वंशभोग्य adj. dessen Genuss sich im Geschlecht forterbt: राज्य MBh. 3, 3038.

वंशमय (von वंश) adj. (f. ई) aus Bambus gemacht Schol. zu KĀTJ. ÇR. 4, 6, 17. NĪLAK. zu HARIV. 11192. वंशमृन्मयपात्र WEBER, KR̥SHṆĀG. 279.

वंशमूलक n. N. pr. eines heiligen Badeplatzes MBh. 3, 6014. fg.

वंशराज m. 1) ein hohes Bambusrohr: केतुना वंशराजिन (वंशराजिन die neuere Ausg.) HARIV. 2439. — 2) N. pr. eines Fürsten: °कुल LALIT. ed. Calc. 22, 18. 23, 1.

वंशरोचना f. Tabaschir AK. 2, 9, 110. H. 1154. VJUP. 135.

वंशलौचना f. dass. ÇABDAR. bei WILSON.

वंशवर्धन adj. ein Geschlecht mehrend, — fortpflanzend VIKR. 87, 20. राघव^० R. 2, 23, 42. रघु^० 46, 33. 95, 19 (104, 20 GORR.). 112, 30.

वंशवर्धिन् adj. dass.: मम त्वं वंशवर्धिनी MBh. 3, 1859. UTTARAB. 126, 7 (170, 7).

वंशविस्तर m. vollständige Genealogie VP. bei MUIR, ST. 4, 217.

वंशशर्करा f. Tabaschir RĀGĀN. im ÇKDR.

वंशशलाका f. ein Wirbel aus Rohr H. 291.

वंशस्तनित n. v. l. für वंशस्थबिल KHANDOM. 40.

वंशस्थ n. oder °स्था f. (?) ein best. Metrum, = वंशस्थबिल Ind. St. 8, 372. 378. COLEBR. Misc. Ess. II, 160 (VII, 1). ÇAUT. (BR.) 33.

वंशस्थबिल n. die in einem Bambusrohr befindliche Höhlung und zugleich N. eines Metrums: 4 Mal ————— KHANDOM. 40. COLEBR. Misc. Ess. II, 160 (VII, 1). ÇAUT. 33.

वंशस्थिति f. der Bestand eines Geschlechts RAGH. 18, 30. VIKR. 153.

वंशागत adj. ererbt: रिपु KĀM. NĪTIS. 8, 66. — Vgl. वंशक्रमागत.